

РЕШЕНИЕ

№ 22797

гр. София, 02.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1164** по описа за **2025** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Агенция “Пътна инфраструктура“, подадена чрез юрк. Д., срещу Решение № 4808 от 28.10.2024 г., постановено по НАХД № 9617/2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8 - ми състав, с което е отменен Електронен фиш № [ЕГН], с който на „ТРАНС ЕНЕРДЖИ 2012“ ООД е наложено на основание чл. 102, ал. 2 ЗДвП вр. чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. ал. 3 вр. чл. 179, ал. 3б административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин) лева за нарушение на чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Твърди се, че ЕФ е издаден въз основа на чл. 189ж от ЗДвП, който предвижда възможност при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а ал. 3, да се издаде електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Оспорват се изводите на съда, че за нарушение на чл. 179, ал. 3б ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш. Според касатора процесният ЕФ съдържа всички изискуеми от тази разпоредба реквизити. Иска

се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде последният да бъде потвърден.

В проведеното по делото открито съдебно заседание касаторът не е представляван.

Ответникът – „ТРАНС ЕНЕРДЖИ 2012“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [община], район Л., [улица], ет. 5, ап. 7, представлявано от управителя П. И. П., чрез пълномощника си адв. Д., в писмен отговор излага доводи, че първоинстанционното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно, а подадената касационна жалба неоснователна. Моли да бъде оставена без уважение касационната жалба и да бъде потвърдено първоинстанционното съдебно решение като правилно. Претендира разноски по представен списък по чл. 80 от ГПК (л. 15) и договор за правна защита и съдействие (л. 16).

В писмена молба от 22.04.2025 г., депозирана чрез адв. Д., ответникът оспорва касационната жалба и поддържа отговор по нея.

В проведеното по делото открито съдебно заседание ответникът не е представляван.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли да бъде потвърдено решението на СРС.

Административен съд София-град, XVI - ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 21.08.2021 г., бил издаден електронен фиш, за това, че на същата дата около 07:32 ч., по А-6 КМ 50+427, с посока нарастващ километър, включена в обхвата на платената пътна мрежа, ППС влекач Р. П., с ДК [рег.номер на МПС] не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, тъй като за него няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Нарушението е установено с устройство № 10181, представляващо автоматично устройство за записване на пътния трафик (елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, намиращо се на път А-6 км 50+427, попадащ на територията на [населено място].

От Агенция "Пътна инфраструктура", за така констатираното нарушение с бил издаден оспореният пред СРС Електронен фиш № [ЕГН], с който на „ТРАНС ЕНЕРДЖИ 2012“ ООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лв.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, първостепенният съд на първо място приел, че в случая не е спазена процедурата, предвидена в закона за ангажиране

административно-наказателната отговорност на дружеството жалбоподател, тъй като за така вмененото му нарушение АПИ, Национално ТОЛ управление няма процесуална възможност да издава електронни фишове и да се отклонява от общия ред за ангажиране на административно-наказателната отговорност на субектите, предвиден в ЗДвП, респективно в ЗАНН. Съдът е приел, че издавайки атакувания електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 36 от ЗДвП, вместо да състави АУАН и последващо НП, АНО е допуснал съществено процесуално нарушение, с което са накърнени правата на посочения нарушител да упражни ефективно правото си на защита като възрази по смисъла на чл. 42, т. 8 и чл. 44, ал. 1 ЗАНН, представи доказателства в подкрепа на своите твърдения, оспори фактическите констатации на контролните органи. Според РС, с издаването на електронен фиш за санкциониране на нарушението по чл. 179, ал. 36 от ЗП вместо съставяне на АУАН и последващо издаване на НП, представлява съществено нарушение на процесуалните правила опорочило изначално административно-наказателното производство и съставляващо основание за отмяна на атакувания електронен фиш.

На следващо място, СРС е приел, че в съставения ЕФ липсва описание на факти, очертаващи елементи от обективната страна на твърдяното нарушение - не е посочен какъв е бил размерът на дължимата такса чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, не е посочено по какъв начин същата е била изчислена, като по този начин е осуетена възможността на субекта на отговорността да установи срещу какви факти следва да реализира защитата си.

В тази връзка СРС е приел, че липсата на конкретно посочване на размера на дължимата тол такса за конкретното ППС с ясно описание на начина на формирането ѝ на свой ред ограничава правото на дружеството-жалбоподател да разбере в пълнота фактическите предели на вмененото му нарушение, като узнае какъв размер на такса не е заплатил и защо се приема, че дължи такса именно в този размер. Заключил е, че допуснатите нарушения са съществени, тъй като пряко рефлектират върху правото на защита на субекта на отговорността, осуетявайки възможността му да се защити.

Настоящият състав намира крайните изводи на СРС за правилни, но при следните коригиращи мотиви:

Настоящата инстанция не споделя изводите на районния съд по отношение липсата на възможност за издаване на електронен фиш при установени нарушения по чл. 179, ал. 36 ЗДвП. При издаването на ЕФ АПИ правилно е квалифицирала както нарушението, така и основанията за налагане на имуществена санкция. Действително, разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП препраща към чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но при систематичното му тълкуване следва, че същото включва и текста на алинея 3б на нормата на чл. 179. Основание за това, съдът намира в чл. 189ж, ал. 7 ЗДвП, според който по отношение на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10 и следва да се прилага за предходните алинеи. Същото следва и от чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, който препраща към чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, който от своя страна също препраща към чл. 179, ал. 36 ЗДвП. Подобна препратка по отношение издаването на ЕФ е и чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП. От това е видна явната воля на законодателя административнонаказващият орган да може да издава ЕФ и на основание чл. 179, ал. 36 от ЗДвП. При тази законодателна уредба не се създава административнонаказателен състав по аналогия, т.е. не се касае за налагане на административно наказание по аналогия, което безспорно е в разрез с правните принципи. Наличната в чл.189ж, ал.1 ЗДвП празнота касае единствено процесуалните правила.

Приравняването на ЕФ към АУАН и НП по отношение на правното му действие не съществува и риск от ограничаване правото на защита на адресатите на нормата, тъй като ЕФ се обжалва по същия начин, както и НП.

С оглед гореизложеното, настоящият състав не намира за нарушено правилото на чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове /ЗНА/, който забранява обосноваването на наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез разширително тълкуване, при непълнота или неяснота на съществуващата правна уредба. Аргумент в тази насока, съдът черпи и от направените законодателни промени, приети по отношение разпоредбата на чл. 189ж ЗДвП, в сила от 13.02.2024 г., като изрично е прието, че при нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. В този смисъл е и съдебната практика на настоящия състав по КНАХД № 6221/2023 г., КНАХД № 9204/2023 г., КНАХД № 12303/2023г., както и на други касационни инстанции: Решение № 643 от 10.05.2023 г. по КНАХД № 405/2023 г. на Административен съд – Варна; Решение № от 04.05.2023 г. по КНАХД № 10089/2023 г. на Административен съд - Велико Търново; Решение № от 04.07.2023 г. по КНАХД № 385/2023 г. на Административен съд – Монтана; Решение № 1352 от 26.10.2022 г. по КНАХД № 2035/2022 г. на Административен съд – Варна и други. Настоящият състав е запознат и с формираната в обратен смисъл съдебна практика, но по изложените съображения не я споделя.

Ето защо, съдът намира, че като е издал ЕФ , а не НП, за процесното нарушение, наказващият орган не е допуснал съществено процесуално нарушение.

По съществото на правния спор:

Според чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на комисията от 28 ноември 2019 година, в сила от 19.10.2021 г., доставчиците на ЕУЕПТ информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недекларирана пътна такса във връзка с неговата сметка и предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство. Тази разпоредба задължава доставчиците по тристранния договор и АПИ, като събиращи пътни такси, преди да бъде започнато административнонаказателно производство да изпълнят процедурата по цитираната разпоредба от регламента. Съгласно чл. 288 от ДФЕС, регламентът е акт с общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки. Следователно административнонаказващият орган е следвало да спази разпоредбите на регламента преди да санкционира лицето. В случая не са ангажирани доказателства относно изпълнението на визираното задължение от наказващия орган, което обуславя на отделно основание незаконосъобразност на обжалвания ЕФ / В този см. Р по КАНД № 10958/2024 г. на АССГ, Р по КАНД № 233/2024г. на АдмС М., Р по КАНД № 633/2024г. на АдмС Р., Р по КАНД № 321/2024г. на АдмС В., Р по КАНД № 588/2024г. на АдмС Д., Р по КАНД № 1386/2024г. на АдмС П., Р по КАНД № 283/2025г. на АССО/.

На следващо място, настоящият съдебен състав намира, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение. В тази връзка съобразява Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. на СЕС. Съгласно същото, член 9а от Директива 1999/62/ЕО на

Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер. В случая санкцията по чл. 179, ал. 3б ЗДвП е абсолютно определена, т. е. фиксирана, и не дава възможност за преценка на конкретни факти, които обуславят конкретната тежест на нарушението. За всички нарушения от този вид, независимо дали изцяло не е платена таксата или частично, независимо от изминатите километри и конкретната тежест на пътното превозно средство е предвиден един и същ размер на наказанието. Затова, следва да се направи извод, че предвиденото в Закона за движение по пътищата административно наказание противоречи на чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17.06.1999г. / в този см. Р по КАНД № 10962/2024 г. на АССГ, Р по КАНД № 10958/2024 г. на АССГ, Р по КАНД № 5428/2024 г. на АССГ, Р по КАНД № 6213/2024 г. на АССГ, Р по КАНД № 11166/2024 г. на АССГ и други/.

По изложените съображения, съдът приема, че решението на СРС е правилно като краен резултат и при направените от настоящата инстанция уточнения следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, в полза на ответника следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 800 (осемстотин) лева - заплатено в брой съгласно договор за правна защита и съдействие от 20.12.2024 г. (л. 16).

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН Административен съд София - град, XVI – ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4808 от 28.10.2024 г., постановено по НАХД № 9617/2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8 - ми състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „ТРАНС ЕНЕРДЖИ 2012“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [община], район Л., [улица], ет. 5, ап. 7, представлявано от управителя П. И. П., разноски в размер на 800 (осемстотин) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: